

Nieuwsbrief OR Updates - Nummer 09, 2014

Nummer 9, 2014

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2014:424](#) 19-02-2014

Eneco Retail / Groene Energie Administratie en Energie Concurrent en X en Y

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2014:345](#) 11-02-2014

Fenna/Princen q.q.

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2014:274](#) 11-02-2014

Fair Play Centers B.V. / X

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2014:174](#) 30-01-2014

The voluntary administrators van PVI Limited/PVE e.a.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2014:333](#) 16-01-2014

Onderzoeksverslag Tana Netting Netherlands

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2014:26](#) 15-01-2014

Stichting Pensioenfonds Unisys Nederland

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2014:25](#) 15-01-2014

Foria B.V. c.s./ Coresta Marketservices B.V. c.s.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2013:5033](#) 20-12-2013

Ijsvogel Holding / Agri Holding en Agri Retail en Agri Onroerend Goed

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2014:394](#) 12-02-2014

Octavian / Pall Mall c.s.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2014:620](#) 06-02-2014

X / DAC en Apco

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2014:1134](#) 05-02-2014

Offshore specialty fabricators/Offshore services

RECHTSPRAAK

**Eneco Retail / Groene Energie Administratie en Energie
Concurrent en X en Y**

In hoeverre is het onrechtmatig om een onderzoeksverslag uit een andere procedure ten aanzien van een andere vennootschap te gebruiken ter ondersteuning van een verzoek tot enquêteonderzoek bij een andere (gelieerde) vennootschap?

Bij de beschikkingen van 27 april en 3 mei 2012 heeft de Ondernemingskamer een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van Greenchoice. C is benoemd tot onderzoeker en bij wijze van onmiddellijke voorzieningen voor de duur van het geding is Energie Concurrent geschorst als bestuurder van Greenchoice, is W benoemd tot bestuurder van Greenchoice en zijn de door Energie Concurrent gehouden aandelen in Greenchoice ten titel van beheer overgedragen aan S. X en zeven andere – niet in deze procedure verschenen – personen hebben bij op 10 januari 2014 ter griffie van de Ondernemingskamer ingekomen verzoekschrift met producties de Ondernemingskamer verzocht een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van Energie Concurrent en bepaalde in dat verzoekschrift nader omschreven onmiddellijke voorzieningen te treffen. Bij brief van 22 januari 2014 heeft Eneco bericht geen bezwaar te hebben tegen voormeld verzoek. Energie Concurrent en Y hebben verweer gevoerd tegen dit verzoek. Van Greenchoice is in dit verband niet vernomen. Vraag is onder meer of het onrechtmatig is het onderzoeksverslag inzake Greenchoice te gebruiken voor de beoordeling of een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken bij Energie Concurrent op zijn plaats is.

De Ondernemingskamer oordeelt als volgt. Vooropgesteld moet worden dat het in artikel 2:353 lid 3 BW neergelegde en strafrechtelijk beschermde uitgangspunt dat het onderzoeksverslag voor zover het niet voor eenieder ter inzage ligt, vertrouwelijk is, de belangen van de rechtspersoon dient. De rechtspersoon, Greenchoice, heeft geen bezwaar gemaakt tegen de verzochte machtiging. Anders dan Energie Concurrent kennelijk meent, acht de voorzitter het voorts – mede gelet op de inhoud van het onderzoeksverslag – voldoende aannemelijk dat het onderzoeksverslag van belang zal kunnen zijn voor de oordeelsvorming in de

enquêteprocedure tegen Energie Concurrent. Niet valt in te zien waarom het gebruik van het onderzoeksverslag ter ondersteuning van het enquêteverzoek jegens Energie Concurrent en/of van de in die zaak verzochte onmiddellijke voorzieningen oneigenlijk zou zijn.

Het door X aangevoerde belang weegt dan ook voldoende zwaar om haar te machtigen, in de enquêteprocedure tegen Energie Concurrent, mededeling te doen uit het onderzoeksverslag inzake Greenchoice. Van belangen die daar voldoende tegen opwegen is niet gebleken. Hetgeen Energie Concurrent en Y voor het overige hebben aangevoerd, is daartoe niet toereikend. In het bijzonder merkt de Ondernemingskamer nog op dat de omstandigheid dat het niet zeker is of de Ondernemingskamer een oordeel naar aanleiding van het onderzoeksverslag in de procedure jegens Greenchoice zal geven niet relevant is voor de bruikbaarheid van het onderzoeksverslag in de enquêteprocedure jegens Energie Concurrent. Daargelaten is dan nog dat Eneco inmiddels een vervolgprocedure op de voet van artikel 2:355 BW is aangevangen, waarin zij op basis van het onderzoeksverslag onder meer verzoekt wanbeleid vast te stellen bij Greenchoice. Ook doet aan het voorgaande niet af de omstandigheid dat Energie Concurrent en Y een aantal bevindingen in het onderzoeksverslag onjuist achten, er cassatie is ingesteld tegen voormelde beschikking van 23 mei 2013 in deze zaak en ten aanzien van een van de door de onderzoeker onderzochte beleidselementen een beroepsprocedure bij het CBb aanhangig is.

Bij deze stand van zaken kan in het midden blijven of en in hoeverre bij de beoordeling van het verzoek met andere belangen dan die van de rechtspersoon rekening moet worden gehouden. Om geen verdere inbreuk op de vertrouwelijkheid te maken dan noodzakelijk is, dient de te verlenen machtiging wel – overeenkomstig het verzoek van X – te worden beperkt tot gebruik in de enquêteprocedure jegens Energie Concurrent voor zover X dat gebruik ter toelichting en/of (ondersteuning van) bewijs van haar stellingen nodig heeft.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-02-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:424

Zaaknummer: 200.102.055 OK

Wetsartikelen: 2:253 BW

RECHTSPRAAK

Octavian / Pall Mall c.s.

Tegenstrijdig belang. De vennootschap wordt vertegenwoordigd door de commissaris. Er is sprake van schijn van vertegenwoordigingsbevoegdheid. Daarbij doet niet ter zake dat een gedeelte van de schijnwekkende feiten zich pas na de totstandkoming van de overeenkomst heeft voorgedaan.

Tot de vermogensbestanddelen van Octavian King Holdings N.V. (Octavian) behoort een aantal hotels in Duitsland. In een brief van Pall Mall Capital (Netherlands) B.V. en Pall Mall Capital Deutschland GmbH (Pall Mall c.s.) aan Octavian worden Pall Mall c.s. aangesteld als financieel adviseur van Octavian tot de verkoop van een aantal hotels van de Duitse dochtervennootschappen van Octavian. Kern van het geschil tussen Octavian en Pall Mall c.s. is of op basis van die brief een overeenkomst tussen hen tot stand is gekomen. Volgens Octavian is dat niet het geval. Omdat X op dat moment zowel bestuurder was van Octavian als van Pall Mall c.s. kon hij Octavian niet vertegenwoordigen bij de eventuele acceptatie van het in de brief gedane aanbod. Volgens Pall Mall c.s. is wel een rechtsgeldige overeenkomst op basis van de brief tot stand gekomen, omdat niet is gebleken dat geen aanwijzingsbesluit is genomen door de raad van commissarissen.

De rechtbank stelt voorop dat bij het al dan niet aanvaarden van het in de brief gedane aanbod sprake was van tegenstrijdig belang, aangezien X zowel directeur was van Octavian als van de Pall Mall vennootschappen. Ingeval van een tegenstrijdig belang wordt Octavian ingevolge haar statuten vertegenwoordigd door de directeur of commissaris die de raad van commissarissen daartoe aanwijst. De raad van commissarissen heeft niet een dergelijk aanwijzingsbesluit genomen. De vraag is vervolgens of langs andere weg een rechtsgeldige overeenkomst tot stand is gekomen op basis van de brief. Na het ondertekenen van de overeenkomst hebben Pall Mall c.s. en Octavian uitvoering gegeven aan de overeenkomst. Alle bij Octavian betrokkenen hebben zich gedragen als uitvoering gevend aan de overeenkomst. Onder deze omstandigheden heeft X als vertegenwoordiger van de Pall Mall vennootschappen erop vertrouwd en redelijkerwijs erop mogen vertrouwen dat Y namens de raad van commissarissen als vertegenwoordiger van Octavian, met instemming van de aandeelhouders,

het in de brief gedane aanbod heeft aanvaard. Octavian heeft immers de schijn gewekt dat Y bevoegd was haar te vertegenwoordigen bij het aangaan van de overeenkomst. Daarbij doet niet ter zake dat een gedeelte van de schijnwekkende feiten zich pas na de totstandkoming van de overeenkomst heeft voorgedaan (vergelijk HR 12 januari 2001, NJ 2001/157). Tussen Octavian en de Pall Mall vennootschappen is dan ook een onaantastbare overeenkomst tot stand gekomen. Dat, zoals Octavian stelt, een poging is gedaan om alsnog het aangaan van de overeenkomst door de algemene vergadering van aandeelhouders aangestelde vertegenwoordigers te laten bekrachtigen en dat deze poging niet het beoogde resultaat heeft gehad, doet hieraan niet af. De overeenkomst was toen immers al rechtsgeldig tot stand gekomen. De vorderingen van Octavian worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 12-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2014:394

Zaaknummer: C/13/538628 / HA ZA 13-338

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Fair Play Centers B.V. / X

Aansprakelijkheid van een bestuurder van een holding die op haar beurt een aansprakelijkheidsverklaring in de zin van artikel 2:403 lid 1 sub f BW heeft afgegeven voor een dochtervennootschap.

Aansprakelijkheid gebaseerd onder meer op het in strijd met de overeenkomst niet-afsluiten van een aansprakelijkheidsverzekering en het turboliquideren van de holding. Het hof oordeelt dat er onvoldoende gesteld is om tot aansprakelijkheid van de bestuurder van de holding te komen.

X en Y Holding B.V. (hierna: de Holding) heeft zich met een aansprakelijkheidsverklaring hoofdelijk aansprakelijk verklaard voor de uit de rechtshandelingen van X en Y Installatiebedrijf B.V. (hierna: Installatiebedrijf) voortvloeiende schulden in de zin van artikel 2:403 lid 1 sub f BW. De aansprakelijkheidsverklaring is ingegaan op 1 januari 1984 en heeft geen einddatum.

In 2003 heeft FPC met Installatiebedrijf een overeenkomst gesloten op basis waarvan Installatiebedrijf een luchtbehandelingssysteem in een pand van FPC zou plaatsen. In de overeenkomst is ook bepaald dat Installatiebedrijf een in de branche gebruikelijke WA-verzekering diende af te sluiten. FPC is van mening dat Installatiebedrijf tekort is geschoten in de nakoming van haar verplichtingen uit deze overeenkomst, op grond waarvan zij de Holding op 14 februari 2008 heeft gesommeerd om ruim € 61.000 aan haar te betalen. Op diezelfde datum is ook de heer X (bestuurder van Installatiebedrijf en van de Holding) voor dat bedrag aansprakelijk gesteld.

Ten tijde van het sluiten van de overeenkomst was Installatiebedrijf een dochtervennootschap van de Holding. Op 11 juni 2006 is Installatiebedrijf failliet verklaard. Op 1 september 2008 is geregistreerd dat de Holding is opgehouden te bestaan, omdat geen bekende baten meer aanwezig waren.

FPC heeft in eerste aanleg gevorderd dat de Holding zowel op grond van haar 403-verklaring

als uit hoofde van onrechtmatige daad aansprakelijk is voor de schade die FPC heeft geleden in verband met of ten gevolge van de niet-behoorlijke nakoming van de overeenkomst door Installatiebedrijf. Daarnaast vordert FPC een verklaring voor recht dat X onrechtmatig jegens FPC heeft gehandeld en dat hij aansprakelijk is voor de door FPC dientengevolge geleden schade. FPC vordert tot slot hoofdelijke veroordeling van de Holding en X om de schade te vergoeden.

Met betrekking tot de Holding heeft de rechtbank FPC niet-ontvankelijk verklaard, omdat de Holding niet meer bestaat. De rechtbank heeft de vorderingen jegens X afgewezen. FPC heeft tegen het vonnis met betrekking tot X hoger beroep ingesteld.

De Holding is volgens FPC voor de wanprestatie van Installatiebedrijf aansprakelijk omdat uit het overzicht concernrelaties van de KvK blijkt dat de Holding hoofdelijk aansprakelijk is voor de uit rechtshandelingen voortvloeiende schulden van Installatiebedrijf en zij een aansprakelijkheidsverklaring heeft gedeponeerd.

Aan X als bestuurder van Installatiebedrijf valt volgens FPC een ernstig en persoonlijk verwijt te maken omdat Installatiebedrijf, in strijd met de overeenkomst, geen aansprakelijkheidsverzekering heeft gesloten en omdat hij de wanprestatie van Installatiebedrijf en de claim van FPC niet bij de verzekering heeft aangemeld. Tot slot is FPC van mening dat X haar heeft benadeeld doordat hij de Holding heeft leeggehaald, op turbosnelheid heeft geliquideerd, financieel wanbeleid heeft gevoerd en zijn taak (als bestuurder van de Holding) onbehoorlijk heeft vervuld.

Het hof oordeelt dat als vast komt te staan dat Installatiebedrijf de door FPC gestelde toerekenbare tekortkoming heeft gepleegd, de Holding aansprakelijk is voor de door die tekortkoming ontstane schade. Of X hiervoor aansprakelijk is, is afhankelijk van de vraag of X als bestuurder van de Holding heeft bewerkstelligd of toegelaten dat de Holding haar wettelijke of contractuele verplichtingen niet nakomt. Zo zal over het algemeen, indien een bestuurder van een vennootschap in de naam van de vennootschap verplichtingen is aangegaan, terwijl hij weet of redelijkerwijs behoort te begrijpen dat de vennootschap niet aan haar verplichtingen zal kunnen voldoen en geen verhaal zal bieden voor de als gevolg van de niet-nakoming door de wederpartij te lijden schade, moeten worden aangenomen dat de bestuurder een zodanig verwijt treft dat hij persoonlijk jegens de wederpartij van de vennootschap aansprakelijk is op grond van onrechtmatig handelen, behoudens door de bestuurder aan te voeren, zijn handelwijze rechtvaardigende of verontschuldigende omstandigheden (vergelijk HR 18 februari 2000, NJ 2000/295 en HR 8 december 2006, ECLI:NL:HR:2006:AZ0758). FPC heeft hiertoe echter onvoldoende gesteld.

Het hof concludeert dat er geen grondslag bestaat op grond waarvan X in persoon aansprakelijk is voor de thans door FPC gevorderde schade. Het vonnis van de rechtbank wordt bekrachtigd.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 11-02-2014

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2014:274

Zaaknummer: HD200.095.478/01

Wetsartikelen: 2:9 BW, 2:403 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Fenna/Princen q.q.

De besturende moedervereniging is door de curator van de failliete dochtermaatschappij aangesproken wegens onbehoorlijk bestuur, vanwege het niet op tijd deponeren van de jaarrekening. De curator heeft verder gewezen op enkele beweerdelijk paulianeuze transacties. Op basis van deze feiten heeft de rechtbank de moeder aansprakelijk gesteld wegens artikel 2:248 BW en voorts diens faillissement uitgesproken, nu wat de rechtbank betreft aan het pluraliteitsvereiste was voldaan. Het hof vernietigt het faillissement van de moeder, overwegende dat niet summierlijk is gebleken van het vorderingsrecht van de curator: het vermoeden van artikel 2:248 BW kan in de bodemprocedure wellicht nog worden weerlegd, wellicht is eveneens een succesvol beroep op artikel 2:403 BW mogelijk en het beweerdelijk paulianeuze karakter van de transacties is inhoudelijk en gemotiveerd bestreden. Een en ander zal nader uitgezocht dienen te worden in de bodemprocedure.

Fenna Holding B.V. (hierna: Fenna) was zelfstandig bevoegd bestuurder van Tellus B.V. (hierna: Tellus). Tellus is echter failliet verklaard. De bij het faillissement benoemde curator heeft Fenna als bestuurder aansprakelijk gesteld wegens het te laat deponeren van de jaarrekening van Tellus over 2011, nu dit pas op 15 maart 2013 is geschied. Een door Fenna afgegeven 403-verklaring is pas op 31 augustus 2012 gedeponereerd. Daarmee stond voor de rechtbank vast dat het bestuur zijn taak onbehoorlijk heeft vervuld en was het rechtsvermoeden gegeven dat deze onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement (art. 2:248 lid 1 en 2 BW). Voorts heeft de curator gewezen op onverplichte rechtshandelingen met zusterverenigingen, die hebben geleid tot benadeling van de schuldeisers van Tellus. De rechtbank heeft, naast het aansprakelijk stellen van Fenna als bestuurder, eveneens haar faillissement uitgesproken, nu er wat haar betreft nog andere

vorderingen bestonden, zodat aan het pluraliteitsvereiste was voldaan. Tegen deze faillietverklaring heeft Fenna beroep ingesteld.

Het hof overweegt als volgt. Zelfs als juist zou zijn dat het vermoeden van artikel 2:248 BW van toepassing is – dit wordt door Fenna met een beroep op artikel 2:403 BW betwist; de gedeponeerde verklaring vermeldt geen ingangsdatum – dan kan dit vermoeden mogelijk in een bodemprocedure nog worden weerlegd. In dat kader is van belang dat door Fenna – ter zitting onweersproken – is gesteld dat het jaar 2011 voor Tellus een positief resultaat heeft laten zien. Pas in 2012 en 2013 zijn financiële problemen ontstaan. Daarbij komt dat Fenna ook de gestelde paulianeuze transacties inhoudelijk en uitgebreid gemotiveerd heeft bestreden, terwijl niet op voorhand kan worden gezegd welke partij het gelijk aan zijn zijde heeft. Daarbij kan men zich voorts afvragen of de betrokkenheid van de bestuurder van Fenna bij de gestelde paulianeuze transacties wel tot aansprakelijkheid van de vennootschap dient te leiden. Omdat niet summierlijk gebleken is van het vorderingsrecht van de curator van Tellus kan het bestreden vonnis niet in stand blijven en zal het worden vernietigd. Een en ander dient in een bodemprocedure nader te worden onderzocht.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 11-02-2014

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2014:345

Zaaknummer: 200.139.266/01

Wetsartikelen: 2:248 BW, 2:394 BW en 2:403 BW

RECHTSPRAAK

X / DAC en Apco

In casu gaat het over een faillissement van de werkgever. Is de Amerikaanse moeder in casu aansprakelijk voor de lonen en de golden parachute van de werknemers van de dochtervennootschap? Wat zijn de vereisten voor doorbreking van de ‘corporate veil’? Hoe ver reikt de rechtsmacht van de Nederlandse rechter?

X heeft vanaf 5 augustus 2013 voor StrawberryFrog B.V. werkzaamheden verricht, al dan niet door tussenkomst van een (personen)vennootschap. De werkzaamheden zijn in Amsterdam verricht. X heeft geen betaling voor deze werkzaamheden ontvangen. De naam van StrawberryFrog is per 1 november 2013 gewijzigd in Dutch Advertising Consortium B.V. (DAC). DAC is vervolgens gefailleerd. De vennootschap naar Amerikaans recht Apco Worldwide Inc. (Apco) bezit indirect 57% van de aandelen in StrawberryFrog. X vordert DAC en Apco te veroordelen tot betaling van het overeengekomen loon vanaf 5 augustus 2013. Na schorsing van de procedure jegens DAC wegens het faillissement, heeft X haar vordering jegens Apco gehandhaafd. X stelt dat de voornaamste reden dat zij met DAC in zee is gegaan, gelegen is in de toezeggingen die zijn gedaan door de indirecte aandeelhouder Apco. Apco is hoofdelijk aansprakelijk voor de vordering uit achterstallig loon van X nu (i) Apco eenzijdig heeft toegezegd garant te zullen staan voor de nakoming van de verplichtingen van DAC, (ii) Apco een gerechtvaardigd vertrouwen heeft gewekt dat zij haar verplichtingen zal nakomen, (iii) Apco een ernstig verwijt kan worden gemaakt door niet te voorzien in de opvang van de gevolgen van de beëindiging van haar activiteiten in Nederland, terwijl zij duidelijk de financiële middelen heeft.

De kantonrechter heeft rechtsmacht op de voet van artikel 7 Rv, nu er volgens de kantonrechter voldoende samenhang bestaat tussen de vordering jegens DAC en Apco. Anders dan X heeft gesteld, kan vooralsnog uit de door partijen ingebrachte stukken niet worden gedestilleerd dat Apco heeft toegezegd zich garant te stellen voor betalingen van DAC. Evenmin kan uit de thans ter tafel liggende stukken worden geconcludeerd dat Apco het vertrouwen heeft gewekt dat zij de verplichtingen van DAC zou nakomen, zoals X stelt. Uit welke handelingen van Apco dat zou volgen, heeft X overigens niet verduidelijkt. Het enkele

feit dat Apco (indirect) aandeelhouder is van DAC of dat DAC deel uitmaakt van de Apco-organisatie, is daartoe onvoldoende. Dat Y mogelijk de indruk heeft gewekt dat Apco financieel voor alle verplichtingen van DAC zou instaan, is niet gebleken maar is ook niet relevant nu Y Apco niet kan binden. Uitgangspunt in de vennootschapsrechtelijke context is op basis van artikel 2:175 BW dat Apco als (indirecte) aandeelhouder in beginsel niet aansprakelijk is voor schulden van DAC. Dat beginsel van uitsluiting van aansprakelijkheid van de aandeelhouder wordt slechts doorbroken in het geval dat sprake is van een onrechtmatige daad van de aandeelhouder/moedervernootschap. Daartoe is vereist een zeer hecht concernverband, waarbij de (ultieme) moedervernootschap intensieve en indringende bemoeienis heeft met de bedrijfsvoering van de dochter, in die dochter het beleid bepaalt en de beslissende zeggenschap uitoefent, terwijl de moedervernootschap een ernstig verwijt valt te maken (vgl. HR 19 februari 1988, NJ 1988/487 en recent Rb Middelburg 18 augustus 2011, JAR 2011/237). Nog daargelaten dat Apco niet zonder meer aangemerkt kan worden als de moedervernootschap van DAC, nu Frog Pond Orange LLC een bijna even grote aandeelhouderspositie bekleedt, geldt dat voorshands onvoldoende aannemelijk is geworden dat is voldaan aan de hierboven genoemde vereisten. Dat betekent dat de vordering van eiseres wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 06-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2014:620

Zaaknummer: KK 13-2108

Wetsartikelen: 2:175 BW en 7 Rv

RECHTSPRAAK

Offshore specialty fabricators/Offshore services

Y heeft enige jaren een bedrijf uitgeoefend in de vorm van een eenmanszaak. Kort nadat Y zich terugtrekt uit een geschil dat zich voordoet met een Amerikaanse handelspartner en Y wordt veroordeeld tot betaling van 1.000.000 USD brengt Y het bedrijf in bij een BV, zijnde OOC. De rechtbank oordeelt dat de omstandigheden aanleiding bieden om aan te merken dat de inbreng is geschied ten behoeve van het onttrekken van verhaal aan OSFI. Dit kan aangemerkt worden als een onrechtmatige daad. Er kan niet uit de omstandigheden worden opgemaakt dat OOC vereenzelvigd kan worden met Y. Niet is duidelijk of er grond is voor een derdenbeslag. Partijen krijgen de opdracht hiervoor bewijsstukken aan te voeren.

O.O.C. Offshore services B.V. (hierna: OOC) is op 9 mei 2007 opgericht. De aandelen zijn ondergebracht in een STAK. De certificaten worden gehouden door de heer Y en zijn echtgenoot. De heer Y is tevens bestuurder van de STAK. Het bedrijf dat thans wordt uitgeoefend in OOC werd vanaf 1996 tot 2007 uitgeoefend in een eenmanszaak van de heer Y. In deze periode is Y opgetreden als tussenpersoon bij de aankoop van goederen van eiseres, Offshore specialty fabricators Inc (hierna: OSFI). OSFI heeft Y op 24 oktober 2005 gedagvaard voor de Rechtbank in Louisiana, VS. Op 28 maart 2007 heeft de advocaat van Y zich teruggetrokken waarna Y geen nieuwe advocaat heeft aangesteld. Y is door de Amerikaanse rechter veroordeeld tot betaling van 1.000.000 USD. Dit vonnis is door de Nederlandse rechter erkend en op 30 november 2010 aan Y betekend.

OSFI vordert van OOC betaling van hetgeen verschuldigd is door Y, op grond van het Amerikaanse vonnis, op grond van het feit dat OOC iets verschuldigd is of zal zijn aan Y, hetgeen een derdenbeslag zou rechtvaardigen, en tevens dat OOC is opgericht om verhaal van OSFI op Y te frustreren en dat om die reden OOC en Y vereenzelvigd moeten worden.

De rechtbank oordeelt als volgt. De vordering van OSFI op Y vloeit voort uit handelingen

verricht door Y in het kader van de eenmanszaak. De eenmanszaak is in 2007 ingebracht in OOC. Vaststaat dat de schuld niet is ingebracht in OOC. Nog afgezien van het feit dat de inbreng heeft plaatsgevonden voordat het vonnis, welke ten grondslag ligt aan de vordering, is uitgesproken zijn verder ook geen gronden om OOC aan te merken als schuldenaar van de vordering. Een ander punt is dat OOC mogelijk enkel is opgericht om het verhalen van de schuld door OSFI onmogelijk te maken. Is dit het geval dan heeft OOC onrechtmatig gehandeld jegens OSFI. Uit de omstandigheden, waarbij het gegeven dat OOC zeer kort nadat Y zich heeft teruggetrokken uit de rechtszaak in de VS wordt opgericht als doorslaggevend geldt, kan worden opgemaakt dat dit het geval is. Het onrechtmatig handelen geldt zowel voor Y als voor OOC als voor de STAK.

OSFI kan niet worden gevolgd in haar betoog dat OOC geheel vereenzelvigd kan worden met Y. Uit omstandigheden blijkt niet dat de omstandigheden van het geval zo uitzonderlijk zijn dat Y volledig kan worden vereenzelvigd met OOC. Daar komt bij dat de schade die OSFI lijdt niet gelijk is aan het bedrag dat Y aan het verhaal wilde verijdelen. OSFI heeft op onder andere OOC te vorderen de schade die volgt uit het onttrekken van verhaal door inbreng van de eenmanszaak in OOC.

Verder is niet vast komen te staan of het derdenbeslag van OSFI op OOC gerechtvaardigd is. Partijen zullen bewijsstukken moeten overleggen waaruit kan worden opgemaakt of het derdenbeslag gerechtvaardigd is. Verder zal de hoogte van de schade uit de onrechtmatige daad moeten worden vastgesteld.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 05-02-2014

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2014:1134

Zaaknummer: C/10/408317 / HA ZA 12-764

Wetsartikelen: 6:162 BW, 2:175 BW en 447a RV

RECHTSPRAAK

The voluntary administrators van PVI Limited/PVE e.a.

Een partij kan worden aangemerkt als belanghebbende indien de uitkomst van de procedure die partij zodanig in haar belang treft dat zij in de procedure behoort te mogen opkomen ter bescherming van dat belang, of er anderszins dusdanige betrokkenheid bij het onderwerp is dat daarin een belang is gelegen. Daarnaast komt aan de orde de vraag of een voluntary administrator ontvankelijk is. Dit is het geval nu een voluntary administration, een insolventieprocedure naar Australisch recht, tot gevolg heeft dat de bevoegdheden van de bestuurders van de onderhavige vennootschap zijn geschorst en dat de administrators de bevoegdheden van het bestuur, gedurende de administration waarnemen. De in het onderhavige geding verzochte onmiddellijke voorzieningen worden afgewezen.

De voluntary administrators van PVI Limited hebben de Ondernemingskamer verzocht een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van PVE en voor de duur van het geding onmiddellijke voorzieningen te treffen.

PVE heeft in haar verweerschrift geconcludeerd tot niet-ontvankelijkheid van de administrators en/of van PVI, althans tot afwijzing van het verzoek. PVE heeft in het verweerschrift tevens de Ondernemingskamer verzocht een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van PVE, alsmede onmiddellijke voorziening te treffen.

Als belanghebbende zijn in het geding verschenen IND Energy, die heeft geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek van de administrators en Gemini, die tot toewijzing van het verzoek heeft geconcludeerd.

Ten aanzien van de vraag of Gemini kan worden aangemerkt als belanghebbende in de onderhavige procedure, stelt de Ondernemingskamer voorop dat daarbij van belang is in hoeverre zij door de uitkomst van de onderhavige procedure zodanig in haar eigen belang kan

worden getroffen dat zij daarin behoort te mogen opkomen ter bescherming van dat belang of in hoeverre zij anderszins zo nauw betrokken is bij het onderwerp dat in deze procedure wordt behandeld, dat daarin een belang is gelegen om in de procedure te verschijnen (vergelijk HR 6 juni 2003, JOR 2003/161). Het belang van Gemini bij de onderhavige procedure berust slechts op haar positie als schuldeiser van PVI. Deze positie is ontoereikend om Gemini als belanghebbende in de zin van artikel 281 lid 1 Rv in de onderhavige procedure toe te laten.

Ten aanzien van de bevoegdheid van de administrators overweegt de Ondernemingskamer dat naar Australisch recht de voluntary administration, een insolventieprocedure, tot gevolg heeft dat de bevoegdheden van de bestuurders van PVI zijn geschorst en dat de administrators de bevoegdheden van het bestuur, waaronder de bevoegdheid namens PVI in rechte op te treden, gedurende de administration waarnemen. Hieronder valt ook de bevoegdheid een enquêteverzoek en een verzoek tot het treffen van onmiddellijke voorzieningen te doen.

Na een uitvoerige weging van alle relevante feiten en omstandigheden komt de Ondernemingskamer tot de conclusie dat geen toereikende redenen aanwezig zijn om de door de administrators verzochte onmiddellijke voorzieningen te treffen.

Ten aanzien van de door PVE verzochte onmiddellijke voorzieningen oordeelt de Ondernemingskamer dat het belang van PVE niet tot het treffen van deze voorzieningen noopt.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-01-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:174

Zaaknummer: 200.140.058/01 OK

Wetsartikelen: 281 Rv en 2:349a lid 2 en 3 BW

RECHTSPRAAK

Onderzoeksverslag Tana Netting Netherlands

Het verzoek wordt ingediend tot machtiging tot het doen van mededelingen uit het onderzoeksverslag in andere gerechtelijke procedures. Verzoekers willen het onderzoeksverslag gebruiken in een civiele en strafrechtelijke procedure tegen de voormalig bestuurder van de in enquête onderzochte vennootschap en de notaris van de vennootschap. Verzoekers hebben, volgens de OK, niet althans onvoldoende toegelicht op grond waarvan zou moeten worden aangenomen dat de betrokken procedures – dan wel hun belang om het onderzoeksverslag in die procedures in te brengen – verband houdt met de strekking van het enquêterecht. Evenmin hebben zij toegelicht op grond waarvan machtiging wel zou kunnen en moeten worden verleend voor een doel buiten die strekking. De Ondernemingskamer wijst het verzoek daarom af.

Bij de beschikking van 28 augustus 2012 heeft de Ondernemingskamer een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van [verweerster 1] en Tana Netting Netherlands B.V. over de periode vanaf 5 september 2006 en mr. P.A.M. Witteveen te Amsterdam aangewezen als onderzoeker. Het verslag van het door mr. Witteveen verrichte onderzoek is op 22 augustus 2013 ter griffie van de Ondernemingskamer neergelegd. Bij de op 26 augustus 2013 gegeven beschikking heeft de Ondernemingskamer bepaald dat het onderzoeksverslag ter griffie van de Ondernemingskamer ter inzage ligt voor belanghebbenden.

Op 25 oktober 2013 hebben verzoekers de voorzitter van de Ondernemingskamer verzocht hen op de voet van artikel 2:353 lid 3 BW te machtigen het gehele onderzoeksverslag te mogen inbrengen in door hen aanhangig te maken gerechtelijke procedures tegen X, de voormalig bestuurder van [verweerster 1] en Tana, en notaris A. Ter ondersteuning van hun verzoek voeren verzoekers het volgende aan. Verzoekers zijn voornemens een civiele procedure te entameren jegens X, alsmede (strafrechtelijk) aangifte tegen hem te doen, steeds in zijn

hoedanigheid van executeur en (testamentair) bewindvoerder. Voorts zijn verzoekers voornemens een procedure aanhangig te maken jegens notaris A, aangezien notaris A heeft gehandeld in strijd met de op haar als (boedel)notaris rustende zorgverplichtingen bij het passeren van de akten die in het onderzoeksverslag worden genoemd. Het onderzoeksverslag geeft – aldus nog steeds verzoekers – een goed beeld van het onrechtmatig handelen van X en notaris A en kan derhalve bijdragen aan het bewijs dat zij dienen te leveren in de procedures.

De Ondernemingskamer overweegt als volgt. Een van de doeleinden van de enquête is het verkrijgen van opening van zaken binnen de vennootschap. Door middel van een door de Ondernemingskamer gelast onderzoek kan informatie worden gekregen die anders mogelijk niet te achterhalen zou zijn. Voor zover het verslag niet voor eenieder ter inzage ligt en behoudens de in de laatste zin van artikel 2:353 lid 3 BW gemaakte uitzondering, staat het op grond van die bepaling alleen de rechtspersoon vrij aan derden mededelingen te doen uit het verslag, tenzij met machtiging van de voorzitter van de Ondernemingskamer. Uit het samenstel van deze bepalingen en uit aard en strekking van het enquêterecht vloeit voort dat het verslag in beginsel vertrouwelijk van aard is.

Verzoekers hebben verzocht hen te machtigen om het onderzoeksverslag in te brengen in procedures waarin zij X aanspreken in zijn hoedanigheid van executeur en (testamentair) bewindvoerder, onderscheidenlijk notaris A aanspreken in haar hoedanigheid van boedelnotaris. Verzoekers hebben niet, althans onvoldoende toegelicht op grond waarvan zou moeten worden aangenomen dat de betrokken procedures – dan wel hun belang om het onderzoeksverslag in die procedures in te brengen – verband houden met voormelde strekking van het enquêterecht. Evenmin hebben zij toegelicht op grond waarvan machtiging wel zou kunnen en moeten worden verleend voor een doel buiten die strekking. De Ondernemingskamer wijst het verzoek daarom af.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 16-01-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:333

Zaaknummer: 200.136.133/03 OK

Wetsartikelen: 2:353 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Foria B.V. c.s./ Coresta Marketservices B.V. c.s.

Na onenigheid tussen de aandeelhouders/bestuurders van Coresta BV (Foria en de Coresta Group) wordt de OK verzocht een enquêteonderzoek in te stellen. De OK oordeelt dat een onderzoek geboden is. Nu Foria en de Coresta Group geen heil zien in een verdere samenwerking draagt de OK de door de OK aangestelde bestuurder op om te kijken naar de ontvlechting van de vennootschap.

Coresta Marketservices B.V. (hierna: Coresta B.V.) heeft als doel het aanbieden van marktbewerkingsdiensten, marktonderzoeken en marktanalyses. Haar enige aandeelhouder is op dat moment Foria B.V. (hierna: Foria). Op enig moment komt een samenwerking tot stand tussen de (indirecte aandeelhouders en bestuurders van de) Coresta B.V. en Coresta Group (hierna: Coresta Group).

In het kader van de samenwerking sluiten Foria, Coresta Group en Coresta B.V. een aandeelhoudersovereenkomst en een samenwerkingsovereenkomst en sluiten Foria en Coresta B.V. een leveringsovereenkomst en een managementovereenkomst. Foria levert voorts 51% van de door haar gehouden aandelen in Coresta B.V. aan Coresta Group. Binnen het Coresta-concern bevindt zich ook Coresta Healthcare B.V. (hierna: Healthcare). De financiële gegevens van het Coresta-concern worden vervat in een geconsolideerde jaarrekening.

De bij samenwerkingsovereenkomst afgesproken gegarandeerde omzet wordt door Foria niet gehaald, terwijl Healthcare de door haar gegarandeerde analyseopdrachten niet weet te leveren. Partijen maken daarom nadere afspraken, welke worden neergelegd in een overeenkomst. Een van de afspraken is dat Coresta B.V. voorschotfacturen mag sturen aan Healthcare.

In de periode daarna zendt Coresta B.V. voorschotfacturen die niet worden voldaan, omdat Healthcare niet over voldoende financiële middelen zou beschikken. Foria geeft daarom in haar hoedanigheid van bestuurder van Coresta B.V. de facturen ter incasso uit handen. Coresta Group laat vervolgens weten dat Foria niet eenzijdig de facturen ter incasso uit handen mag

geven. Coresta roept voorts een AvA bijeen waar Foria niet verschijnt. In de vergadering wordt besloten tot ontslag van Foria als bestuurder en tot opzegging van de managementovereenkomst.

Foria wendt zich vervolgens tot de Ondernemingskamer met het verzoek een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken binnen Coresta B.V., alsmede om – onder meer – Coresta Group te schorsen als bestuurder en een bestuurder te benoemen. Coresta B.V. en Coresta Group voeren verweer.

De Ondernemingskamer overweegt als volgt. Uit de stellingen van partijen rijst het beeld op van een samenwerking in een vennootschap die van meet af heeft geleden aan een tekort aan opdrachten. De wijze waarop aan de daaruit voortvloeiende financiële gevolgen het hoofd geboden moest worden, is onderwerp van overleg geweest tussen Foria en Coresta Group, in hun hoedanigheden van aandeelhouders en bestuurders van Coresta B.V. Over (in elk geval) de uitvoering van de overeengekomen maatregelen is tussen hen evenwel onenigheid ontstaan. Vervolgens heeft juridisering van de verschillen van inzicht plaatsgevonden waaraan zowel Foria als Coresta Group heeft bijgedragen. Dientengevolge is de onenigheid geëscaleerd, resulterend in ernstig verstoorde verhoudingen. Naar het oordeel van de Ondernemingskamer roept de gang van zaken rond de beëindiging van de rechtsverhoudingen (besluiten) en maatregelen, vragen op. De Ondernemingskamer is van oordeel dat sprake is van tegenstrijdige belangen, zodat de vraag zich opdringt of de besluitvormingsprocessen, die hebben geleid tot voorbedeelde besluiten, als reglementair kunnen worden aangemerkt. De Ondernemingskamer laat daarbij uitdrukkelijk in het midden of, indien partijen de tegenstrijdige belangen voldoende hadden onderkend, de besluitvorming – uiteindelijk – tot andere uitkomsten had geleid.

De Ondernemingskamer deelt niet de opvatting van Coresta B.V. en Coresta Group dat sprake is van een louter vermogensrechtelijk geschil. Het een en ander levert naar het oordeel van de Ondernemingskamer twijfel op aan een juiste gang van zaken van de vennootschap. De Ondernemingskamer acht een onderzoek voor toewijzing vatbaar, maar laat het onderzoek nog niet aanvangen, zulks opdat kan worden bezien of de te treffen voorzieningen zullen leiden tot een oplossing voor de bestaande verstoorde verhoudingen en vanwege de aan een onderzoek verbonden kosten. De Ondernemingskamer schorst bij wijze van onmiddellijke voorzieningen Coresta Group als bestuurder en stelt een derde als bestuurder aan. Partijen hebben er blijk van gegeven geen heil te zien in voortzetting van de samenwerking. In het licht van dit een en ander kan de aan te stellen bestuurder – al naar gelang de omstandigheden – zich desgewenst in de eerste plaats erop richten partijen bij het ontvlechten en beëindigen van de samenwerking te begeleiden, aldus de Ondernemingskamer.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 15-01-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:25

Zaaknummer: 200134813

Wetsartikelen: 2:345 BW, 2:349a lid 2 BW en 2:350 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Stichting Pensioenfonds Unisys Nederland

Medezeggenschap. In casu gaat het over het adviesrecht van de deelnemersraad van Stichting Pensioenfonds Unisys Nederland. Het beroep is niet-ontvankelijk want niet tijdig ingesteld. Artikel 111 en 217 Pensioenwet.

Deze zaak betreft een geschil tussen Stichting Pensioenfonds Unisys Nederland (hierna: SPUN) en de deelnemersraad van SPUN over de wijziging van het indexatieniveau. Op 3 juli 2013 heeft SPUN namelijk besloten om de 12e nota van wijziging vast te stellen, waarbij de toeslagbepalingen in het Unisys Pensioenreglement gewijzigd werden. Hierbij is de toeslagambitie verminderd van niveau D (voorwaardelijke toeslagverlening gekoppeld aan een ex ante bepaalde maatstaf) naar niveau B (geen doelgericht toeslagenbeleid). De deelnemersraad van SPUN kan zich niet vinden in deze wijziging en heeft op 26 augustus 2013 de Ondernemingskamer verzocht SPUN te verplichten haar besluit tot vaststelling van de 12e nota van wijziging in te trekken, alsmede om de gevolgen van dat besluit ongedaan te maken.

De Ondernemingskamer gaat in op de feiten die vooraf zijn gegaan aan de vaststelling van de 12e nota van wijziging. De Ondernemingskamer stelt daarbij vast dat SPUN op 7 mei 2012 de deelnemersraad advies heeft gevraagd over de uitvoeringsovereenkomst, waarin uitdrukkelijk toeslagambitie B was opgenomen. Op 6 juni 2012 heeft de deelnemersraad negatief geadviseerd over de wijziging van de toeslagambitie. SPUN heeft in reactie daarop bij brief van 11 juni 2012 gesteld dat de wijziging van de toeslagenregeling volgt uit arbeidsvoorwaardenoverleg en dat die wijziging geen wijziging van opgebouwde pensioenaanspraken is in de zin van artikel 20 Pensioenwet. De Ondernemingskamer stelt vervolgens vast dat de deelnemersraad bij brief van 19 juni 2012 die reactie als niet adequaat heeft aangemerkt, zijn standpunt heeft gehandhaafd dat de toeslagverlening niet gewijzigd behoort te worden en te kennen heeft gegeven niettemin te hebben besloten geen beroep in te stellen bij de Ondernemingskamer. Uit deze gang van zaken volgt dat de deelnemersraad destijds, in juni 2012, begreep dat het besluit ten aanzien van de uitvoeringsovereenkomst mede betrekking had op wijziging van de indexatieambitie van D naar B en uitdrukkelijk heeft afgezien van het instellen van beroep, nadat SPUN te kennen had gegeven de

uitvoeringsovereenkomst gestand te zullen doen ondanks het negatieve advies van de deelnemersraad. De deelnemersraad kan daarom thans, in het kader van de wijziging van het pensioenreglement, niet alsnog opkomen tegen de wijziging van de indexatieambitie als zodanig. De verlaging van die ambitie ligt immers besloten in de eerdere besluitvorming en bij de thans aan de orde zijnde wijziging van het pensioenreglement gaat het, voor wat betreft de toeslagbepalingen, slechts om een juiste implementatie van de wijziging van de indexatieambitie in het reglement. Anders dan de deelnemersraad heeft aangevoerd, is hij niet buitenspel gezet. Niet gezegd kan worden dat als gevolg van de fasering van de besluitvorming en de daarmee samenhangende achtereenvolgende adviesaanvragen over de vaststellingsovereenkomst, de uitvoeringsovereenkomst en de wijziging van de pensioenreglementen, afbreuk is gedaan aan het medezeggenschapsrecht van de deelnemersraad. Tot slot overweegt de Ondernemingskamer dat de door de deelnemersraad aangevoerde gronden van het beroep geen betrekking hebben op de wijze waarop de wijziging van de toeslagambitie in de 12e nota van wijziging is verwerkt. Het beroep richt zich tegen de wijziging van de toeslagambitie als zodanig.

De Ondernemingskamer komt tot de conclusie dat de deelnemersraad niet-ontvankelijk is in zijn beroep.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 15-01-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:26

Zaaknummer: 200.132.428/01 OK

Wetsartikelen: 111 Pensioenwet en 217 Pensioenwet

RECHTSPRAAK

IJsvogel Holding / Agri Holding en Agri Retail en Agri Onroerend Goed

Wegens onvoldoende toelichting wordt het verzoek tot het gelasten van een enquêteprocedure afgewezen.

Agri Holding houdt 100% van de aandelen in Agri Retail en in Agri O.G. Sinds 26 maart 2013 is A bestuurder van Agri Holding, Agri Retail en Agri O.G. De aandelen in Agri Holding worden voor 50% gehouden door De IJsvogel. De andere 50% wordt (indirect) gehouden door Welkoop Retail I en Welkoop Retail II, van welke vennootschappen de aandelen op hun beurt (indirect) gezamenlijk worden gehouden door Agrifirm en Agruniek. Enig bestuurder van De IJsvogel is B. De IJsvogel houdt alle aandelen in Boerenbond Retail, waarvan B enig bestuurder is. Agri Retail drijft een onderneming die zich bezighoudt met de (groot)handel in agrarische artikelen, zoals tuinartikelen, diervoeders en doe-het-zelf artikelen. Zij exploiteert een franchiseformule onder de namen Welkoop en Boerenbond en een distributiecentrum, ondergebracht in Agri O.G., ten behoeve van die formule. Zij treedt voorts op als franchisegeefster ten behoeve van (detail) handelsondernemingen in deze artikelen. Boerenbond Retail was eveneens franchisenemer van Agri Retail met een exploitatie van 73 winkels onder de naam Boerenbond. B is tevens enig bestuurder van Buying4Pets B.V. De aandelen in Buying4Pets worden voor 50% (indirect) gehouden door De IJsvogel en voor 50% (indirect) door AgriRetail. Tussen Buying4Pets en Agri Retail is een leveranciersovereenkomst van kracht op grond waarvan Agri Retail haar dierassortiment inkoopt bij Buying4Pets. Eind 2011, begin 2012 zijn er spanningen ontstaan tussen Agri Retail en Agri Holding enerzijds en De IJsvogel en Boerenbond Retail anderzijds. De Boerenbond heeft een tekort van enkele miljoenen. A vraagt het faillissement van Boerenbond Retail aan. De IJsvogel heeft de Ondernemingskamer verzocht een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van Agri Holding c.s. over de periode vanaf begin 2012. Daarbij heeft zij tevens verzocht bij wijze van onmiddellijke voorzieningen voor de duur van het geding A te schorsen als bestuurder van Agri Holding c.s. en een derde persoon te benoemen tot bestuurder of vereffenaar van Agri Holding c.s., aan deze te benoemen functionaris een instructie te geven als omschreven in het verzoekschrift, de taken en bevoegdheden van de raad van

commissarissen van Agri Holding op te schorten of een commissaris met doorslaggevende stem te benoemen, dan wel die voorzieningen te treffen die de Ondernemingskamer geraden acht.

De Ondernemingskamer overweegt als volgt. Tussen partijen is niet in geschil dat er in 2012 sprake was van een verlies van vertrouwen tussen Agri Holding c.s. en Agrifirm c.s. enerzijds en De IJsvogel en Boerenbond Retail anderzijds. Volgens Agri Holding c.s. vond dit zijn oorzaak in tegenvallende resultaten bij Boerenbond Retail en een oplopende betalingsachterstand van Boerenbond Retail uit hoofde van de franchiseovereenkomst met Agri Retail. Volgens De IJsvogel hield Agri Retail zich niet aan haar verplichtingen uit die overeenkomst. Wat er van dit laatste ook zij, de RvC heeft zich de situatie aangetrokken en heeft na gesprekken met de aandeelhouders geconcludeerd dat de aandeelhouders niet door willen gaan in de huidige structuur en dat het proces van een eventuele splitsing van de activiteiten van de onderneming aangestuurd dient te worden door A aan te stellen als interim bestuurder. Vast is komen te staan dat de ontvlechtingsonderhandelingen stroef zijn verlopen en (nog steeds) niet zijn afgerond. De Ondernemingskamer acht aannemelijk dat de oplopende betalingsachterstand van Boerenbond Retail aan Agri Retail daarbij een rol van betekenis heeft gespeeld. De IJsvogel heeft over die oplopende betalingsachterstand en het niet-aflossen daarvan naar het oordeel van de Ondernemingskamer geen duidelijke, aannemelijke verklaring gegeven. De enkele stelling dat Agri Retail haar verplichtingen uit de franchiseovereenkomst niet is nagekomen, is daartoe ontoereikend. De Ondernemingskamer merkt op dat het verzoek van De IJsvogel om een onderzoek te gelasten naar het beleid en de gang van zaken van Agri O.G. niet is toegelicht en alleen al om die reden zal worden afgewezen. De conclusie luidt dat er geen gegronde redenen zijn om aan een juist beleid of een juiste gang van zaken van Agri Holding c.s. te twijfelen. De verzoeken zullen worden afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 20-12-2013

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2013:5033

Zaaknummer: 200.134.750/01 OK

Wetsartikelen: 2:355 BW